

DZICZ (2) *sb f*

N sg dzicz (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *coll. Barbarzyńcy, ludzie okrutni* (1) : [*Węgierska ziemia mowi*] Turek ná mię náoftrzył swoię ízáblę oftro: Tákież Niemiec hártuie swoie ízefeliny/ Iuż mię práwie ogárnął wízytek narod inny. Iuż mi co lepíże zamki wzięła okrutna dzicz *BielSen* 13.

2. *coll. Dzikie zwierzęta* (1) :

W porownaniu (1): Narod, iáko dzicz, záfwe pyłku otwártego. *CiekPotr* 19.

Cf DZICZYŻNA

SB